

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 69/09-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. apríla 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti Ing. J. K., B.; R. P., B.; R. B., B.; M. T., B.; B. A., B., a J. V., B., zastúpených advokátom JUDr. M. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 149/2001 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. J. K., R. P., R. B., M. T., B. A. a J. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 149/2001 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 149/2001 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. J. K., R. P., R. B., M. T., B. A. a J. V. primerané finančné zadost'učinenie nepriznáva.

4. Ing. J. K., R. P., R. B., M. T., B. A. a J. V. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 1 686,25 € (slovom tisícšesťstoosemdesiatšesť eur a dvadsaťpäť centov), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet ich advokáta JUDr. M. B., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 12. februára 2009 č. k. II. ÚS 69/09-10 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. J. K., B.; R. P., B. (ďalej len „sťažovateľka v 2. rade“); R. B., B. (ďalej len „sťažovateľ v 3. rade“); M. T., B. (ďalej len „sťažovateľka vo 4. rade“); B. A., B., a J. V., B. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 149/2001.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Z. – právny predchodca sťažovateľov (ďalej len „navrhovateľka“) – podala 28. septembra 2001 na okresnom súde žalobu, ktorou sa domáhala, aby okresný súd určil, že výpovede z nájmu k pozemkom v k. ú. V., obec B., m. č. N., ktoré tvoria zriadenú záhradkovú osadu, sú neplatné, pretože neboli splnené zákonom určené výpovedné dôvody. So žalobným návrhom bol podaný aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by sa Ing. M. S. (ďalej len „odporca v 1. rade“) a S. J. (ďalej len „odporca v 2. rade“, spolu ďalej len „odporcovia“) zakázalo nakladať

s predmetnými pozemkami. Okresný súd vydal 3. októbra 2001 predbežné opatrenie, proti ktorému odporcovia podali odvolanie. O predmetnom odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 14 Co 154/02 z 21. mája 2002 tak, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Dňa 4. septembra 2003 požiadali sťažovatelia okresný súd o nariadenie pojednávania a zároveň aj o vydanie predbežného opatrenia, pretože vlastníci pozemkov zasahovali do práv užívateľov predmetných pozemkov v zriadenej záhradkárskej osade, zabraňovali im užívať pôdu a brať z nej úrodu, čím im spôsobovali materiálnu ujmu. Okresný súd 7. decembra 2004 vydal predbežné opatrenie, proti ktorému odporcovia opätovne podali odvolanie. Do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu odvolací súd o odvolaní odporcov nerozhodol.

Sťažovatelia ďalej uvádzajú, že za sedem rokov trvania súdneho konania sa okresný súd nezaoberal meritom veci a okrem vydania dvoch predbežných opatrení nariadil len jedno pojednávanie.

Z uvedených dôvodov sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 149/2001 došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, a prizná im primerané finančné zadost'učinenie v sume každému po 50 000 Sk a náhradu trov konania.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho podpredsedníčka listom sp. zn. Spr. 3155/09 z 3. marca 2009 spolu s vyjadrením zákonnej sudkyne a právny zástupca sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom doručeným ústavnému súdu 30. marca 2009.

2.1 Podpredsedníčka okresného súdu oznámila ústavnému súdu, že na ústnom prerokovaní veci netrvá a s vyjadrením zákonnej sudkyne sa plne stotožňuje. Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení okrem popisu procesných úkonov vykonaných okresným

súdom v predmetnom konaní uviedla, že návrh na začatie konania nepodali sťažovatelia, ale právny predchodca sťažovateľov 28. septembra 2001, ktorý až podaním zo 4. apríla 2003 požiadal okresný súd o pripustenie zmeny na strane navrhovateľa o sťažovateľov. Vo veci boli nariadené 3 pojednávania na 16. október 2008, 9. december 2008 a 10. február 2009, ktoré boli na základe žiadosti právneho zástupcu sťažovateľov a nevedomosti o tom, či nedošlo k ukončeniu nájomného vzťahu na základe dohody sťažovateľov s odporcami, odročené.

2.2 Právny zástupca sťažovateľov vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol, že návrh bol podaný 28. septembra 2001, ale prvé pojednávanie bolo nariadené až 16. októbra 2008, t. j. po viac ako siedmich rokoch. S poukazom na dĺžku konania v zásade nebol dosiahnutý účel, ktorý bol sťažovateľmi sledovaný, dôsledkom čoho je aj to, že počas doby, v ktorej okresný súd rozhodoval, odporcovia prinútili sťažovateľov opustiť sporné pozemky a sami ich obrábajú. V súčasnosti odporcovia tvrdia, že vzhľadom na to, že sporné pozemky sami obrábajú, resp. že im ich sťažovatelia odovzdali, už neexistuje predmet sporu. Právny zástupca zároveň oznámil ústavnému súdu, že sťažovatelia súhlasia s upustením od ústneho pojednávania.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 95/06).

II.

Zo sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 14 C 149/2001:

Konanie bez účasti sťažovateľov:

- 28. september 2001 – navrhovateľka podala okresnému súdu návrh na vyslovenie neplatnosti právneho úkonu proti odporcom,
- 3. október 2001 – okresný súd uznesením nariadil predbežné opatrenie,
- 17. október 2001 – odporca v 1. rade podal odvolanie proti uzneseniu z 3. októbra 2001 o predbežnom opatrení,
- 22. október 2001 – odporca v 2. rade podal odvolanie proti uzneseniu z 3. októbra 2001 o predbežnom opatrení,
- 7. december 2001 – okresný súd zaslal odvolania odporcom na vyjadrenie navrhovateľke (doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky 14. januára 2002),
- 5. február 2002 – navrhovateľka zaslala okresnému súdu vyjadrenie k odvolaniu odporcov,
- 2. apríl 2002 – spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní odporcov,
- 31. máj 2002 – krajský súd uznesením č. k. 14 Co 154/02-58 zrušil uznesenie okresného súdu z 3. októbra 2001 a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- 30. september 2002 – okresnému súdu bolo doručené doplnenie odporcu v 1. rade,
- 1. október 2002 – okresnému súdu bolo doručené doplnenie odporcu v 2. rade,
- 7. október 2002 – okresnému súdu bola doručená žiadosť navrhovateľky o nariadenie termínu pojednávania,
- 17. apríl 2003 – navrhovateľka doručila okresnému súdu návrh na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka konania (sťažovateľov) a doplnenie žaloby,
- 28. september 2004 – okresný súd uznesením č. k. 14 C 149/01-100 vyzval navrhovateľku na odstránenie nedostatkov návrhu na vydanie predbežného opatrenia,
- 25. október 2004 – navrhovateľka odstránila nedostatky návrhu,
- 7. december 2004 – okresný súd uznesením č. k. 14 C 149/01-106 nariadil predbežné opatrenie,

- 21. december 2004 – odporca v 1. rade podal odvolanie proti uzneseniu zo 7. decembra 2004 o predbežnom opatrení,
- 28. december 2004 – odporca v 2. rade podal odvolanie proti uzneseniu zo 7. decembra 2004 o predbežnom opatrení,
- 11. január 2005 – okresný súd zaslal navrhovateľke odvolania odporcov na vyjadrenie a zároveň vyzval odporcov na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie,
- 19. január 2005 – odporca v 1. rade zaplatil súdny poplatok za odvolanie,
- 24. január 2005 – odporca v 2. rade zaplatil súdny poplatok za odvolanie,
- 2. február 2005 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniam odporcov,
- 14. február 2005 – okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní odporcov,
- 30. marec 2005 – odporca v 1. rade žiadal informáciu o stave odvolacieho konania,
- 11. máj 2005 – krajský súd vrátil spis okresnému súdu bez vybavenia z dôvodu odstránenia nedostatkov konania (nebolo rozhodnuté o návrhu navrhovateľky na vstup ďalšieho účastníka do konania),
- 7. jún 2005 – okresný súd vyzval navrhovateľku na doloženie listinných dôkazov súhlasu ku vstupu do konania (sťažovateľka v 2. rade),
- 9. september 2005 – navrhovateľka doložila listinné dôkazy.

Konanie so sťažovateľmi:

- 20. február 2006 – okresný súd uznesením č. k. 14 C 149/01-176 pripustil vstup ďalších účastníkov do konania (sťažovateľov),
- 15. marec 2006 – odporca v 1. rade podal odvolanie proti uzneseniu z 20. februára 2006,
- 19. jún 2006 – okresný súd vydal opravné uznesenie č. k. 14 C 149/01-181 k uzneseniu zo 7. decembra 2004 o predbežnom opatrení,
- 11. január 2007 – spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní odporcov proti uzneseniu zo 7. decembra 2004 o predbežnom opatrení,
- 26. júl 2007 – krajský súd uznesením č. k. 4 Co 345/07-186 potvrdil uznesenie okresného súdu zo 7. decembra 2004 o predbežnom opatrení v spojení s opravným uznesením z 19. júna 2006 a s uznesením z 20. februára 2006,
- 18. október 2007 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania,

- 26. október 2007 – okresný súd vyzval odporcov na vyjadrenie,
- 9. november 2007 – odporca v 1. rade doručil okresnému súdu svoje stanovisko,
- 12. november 2007 – odporca v 2. rade doručil okresnému súdu svoje stanovisko,
- 3. január 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 19. február 2008 a zároveň vyzval účastníkov na predloženie listinných dôkazov,
- 24. január 2008 – odporca v 1. rade predložil listinné dôkazy,
- 19. február 2008 – pojednávanie bolo z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne odročené na neurčito,
- 12. marec 2008 – okresný súd vyzval navrhovateľku na predloženie dokladov o právnej subjektivite a zároveň zisťoval pobyt sťažovateľov v 2., 3. a 4. rade prostredníctvom centrálnej evidencie obyvateľstva,
- 20. marec 2008 – centrálna evidencia obyvateľstva oznámila pobyt sťažovateľov v 2., 3. a 4. rade,
- 7. apríl 2008 – navrhovateľka predložila požadované doklady o právnej subjektivite,
- 13. jún 2008 – okresný súd vyzval navrhovateľku, aby oznámila adresy sťažovateľov v 2., 3. a 4. rade,
- 4. august 2008 – navrhovateľka zaslala okresnému súdu adresy sťažovateľov v 2., 3. a 4. rade,
- 5. august 2008 – advokát JUDr. B. oznámil, že prevzal zastupovanie navrhovateľky a sťažovateľov, okrem sťažovateľky v 2. rade, ktorá nepodpísala splnomocnenie,
- 26. august 2008 – odporca v 1. rade žiadal o nariadenie pojednávania,
- 9. september 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 16. október 2008,
- 11. september 2008 – právny zástupca navrhovateľky a sťažovateľov predložil plnú moc na zastupovanie sťažovateľky v 2. rade,
- 15. október 2008 – právny zástupca navrhovateľky a sťažovateľov faxom zaslal okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti a žiadal odročiť pojednávanie, poštou doručené 16. októbra 2008,
- 16. október 2008 – pojednávanie bolo uznesením odročené na 9. december 2008,
- 16. október 2008 – okresný súd predvolal účastníkov konania na pojednávanie a vyzval právneho zástupcu navrhovateľky a sťažovateľov, aby oznámil, či trvá na podanom návrhu,

- 8. december 2008 – právny zástupca navrhovateľky a sťažovateľov faxom zaslal okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti a žiadal odročiť pojednávanie, poštou doručené 10. decembra 2008,
- 9. december 2008 – pojednávanie bolo uznesením odročené na 10. február 2009,
- 9. december 2008 – okresný súd predvolal účastníkov konania na pojednávanie a urgoval právneho zástupcu navrhovateľky a sťažovateľov, aby oznámil, či trvá na podanom návrhu,
- 23. december 2008 – právny zástupca navrhovateľky a sťažovateľov žiadal o predĺženie lehoty,
- 8. január 2009 – okresný súd uznesením predĺžil lehotu právnenému zástupcovi navrhovateľky a sťažovateľov do 20. januára 2009,
- 26. január 2009 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľky a sťažovateľov s uvedením, že na podanom návrhu naďalej trvajú,
- 10. február 2009 – pojednávanie bolo po vypočutí účastníkov konania a žiadosti právneho zástupcu navrhovateľky a sťažovateľov odročené na neurčito.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že posudzovanú dĺžku konania v danom prípade nebolo možné pripísať zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmanej veci, ktorí vstúpili do konania právoplatne 26. júla 2007, ústavný súd zistil okolnosti, ktoré musia byť osobitne zohľadnené na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priesťahom (napríklad viacnásobné odstraňovanie nedostatkov podania, ospravedlnenie sa právneho zástupcu sťažovateľov z dvoch pojednávaní, tretie pojednávanie žiadal odročiť a pod.). Na uvedené skutočnosti nemohol ústavný súd neprihliadnuť pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek dôvodov nečinný len v období od 19. júna 2006 do 11. januára 2007 (t. j. viac ako šesť mesiacov). Namietaný postup okresného súdu sám osebe nemožno považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy“ spôsobilé vyvolať porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02, I. ÚS 146/06).

Vzhľadom však na celkovú dĺžku konania (viac ako sedem rokov bez právoplatného rozhodnutia prvostupňového súdu vo veci) ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priesťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia sa domáhali priznania primeraného finančného zadosťučinenia každému v sume po 50 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci, najmä vzhľadom na skutočnosť, že sťažovatelia vstúpili do konania 26. júla 2007, ústavný súd dospel k názoru, že konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je pre sťažovateľov dostatočným zadosťučinením, a preto im nepriznal primerané finančné zadosťučinenie.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu ich právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich náhradu, avšak ich sumu nevyčíslil.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 13 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2008 je 3 176 Sk a po jej znížení o 20 % pri zastupovaní viacerých sťažovateľov je 2 541 Sk a hodnota režijného paušálu je 191 Sk. Základná sadzba za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 je 115,90 € a po jej znížení o 20 % pri zastupovaní viacerých sťažovateľov je 92,72 € a hodnota režijného paušálu je 6,95 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľom nárok na úhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2008 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnému súdu) v celkovej sume 32 784 Sk vrátane režijného paušálu $[(2\,541 \times 6 + 191 \times 6) \times 2]$, t. j. 1 088,23 €. Sťažovateľom vznikol nárok na úhradu aj za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 (stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v celkovej sume 598,02 € vrátane režijného paušálu. Sťažovateľom tak vznikol nárok na úhradu trov v celkovej sume 1 686,25 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2009